

hymnum, * cum docúeris
me justificáções tuas.

Pronuntiábit lingua mea
elóquium tuum, * quia ó-
mnia mandáta tua æqui-
tas.

Fiat manus tua, ut salvet
me: * quóniam mandáta
tua elégi.

Concupívi salutáre tuum
Dómine: * et lex tua me-
ditatio mea est.

Vivet ánima mea, et lau-
dábit te: * et judícia tua
adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ
péririt: * quære servum
tuum, quia mandáta tua
non sum oblítus.

Ant. Pater mi, si non pot-
est hic calix transire, nisi
bibam illum, fiat volúntas
tua.

Capitulum. Matth. 5.

Oráte pro persequéntibus
et calumniántibus vos;
ut sitis filii Patris vestri,
qui in cœlis est.

R. br. Vigiláte * Et oráte.

Vigiláte. **V.** Ut non intréatis
in tentatióne. Et oráte.
Glória Patri. Vigiláte.

V. Factus est sudor ejus.

R. Sicut guttæ sanguinis.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui
din horto verbo et ex-
émplo nos oráre docuísti,
ad tentatiónum pericula
superánda: concéde propí-
tius; ut nos oratióni sem-
per inténti, ejus copiósum
fructum conseguí mereá-
mur: Qui vivis et regnas.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, et loco
ulti mi Psalmi, Psalm. Crédidi.
ut infra. 45.

V. Factus est sudor ejus.

R. Sicut guttæ sanguinis.

Ad Magnif. Ant. Ecce ap-
propinquávit hora, et Filius
hóminis tradéatur in manus
peccatórum.

Oratio ut supra.

Feria III.

post Dominicam Sexagesimæ.

Commemoratio

Passionis D. N. Jesu Christi.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. Cálicem salutáris ac-
cípiam: et nomen Dómini
invocábo.

Psalmus 115.

Crédi di, propter
quod locútus
sum: * ego au-
tem humiliátus
sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo:
* Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,
* pro ómnibus, quæ retrí-
buit mihi?

Cálicem salutáris accípi-
am: * et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-

dam coram omni pôpulo
ejus: * pretiosa in conspé-
ctu Dómini mors sanctó-
rum ejus:

O Dómine quia ego ser-
vus tuus: * ego servus tu-
us, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: *
tibi sacrificábo hóstiam lau-
dis, et nomen Dñi invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pôpuli ejus: * in átriis do-
mus Dómini, in médio tui
Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris ac-
cípiam: et nomen Dómini
invocábo.

Ant. Cum his qui odé-
runt pacem, eram pacífi-

cus: dum loquébar illis,
impugnábant me gratis.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribu-
lárer clamávi: * et ex-
audívit me.

Dómine líbera ániam
meam a lábiis iníquis, * et
a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid
appónatur tibi * ad lin-
guam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolató-
riis.

Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est: ha-
bitávi cum habitántibus
Cedar: * multum ícola
fuit áнима mea.

Cum his, qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus: * cum
loquébar illis, impugná-
bant me gratis.

Ant. Cum his qui odé-
runt pacem, eram pacífí-
cus: dum loquébar illis,
impugnábant me gratis.

Ant. Ab homínibus iní-
quis líbera me, Dómine.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hó-
mine malo: * a viro
iníquo éripe me.

Qui cogitáverunt iniqui-
tates in corde: * tota die
constituébant prælia.

Acuérunt linguis suas sic-
ut serpéntis: * venénum
áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de
manu peccatóris: * et ab
homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitáverunt supplantá-
re gressus meos: * abs-
condérunt supérbi láqueo-
um mihi:

Et funes extendérunt in
láqueum: * juxta iter scán-
dalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus
es tu: * exaúdi Dómine
vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine virtus
salútis meæ: * obumbrásti
super caput meum in die
belli:

Ne tradas me Dómine a
desidério meo peccatóri: *
cogitáverunt contra me, ne
derelinquas me, ne forte
exalténtur.

Caput circúitus eórum: *
labor labiórum ipsórum
opériet eos.

Cadent super eos carbó-
nes, in ignem dejícies eos:
* in misériis non subsí-
stent.

Vir linguósus non dirigé-
tur in terra: * virum injú-
stum mala cápien in in-
téritu.

Cognóvi quia fáciet Dó-
minus judícum ínopis: *
et vindictam paúperum.

Verúmtamen justi confi-
tebúntur nómini tuo: * et
habitábunt recti cum vultu
tuo.

Ant. Ab homínibus iní-
quis líbera me, Dómine.

Ant. Custódi me a láqueo,
quem statuérunt mihi, et
a scándalis operántium ini-
quitátem.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te,
exaúdi me: * inténde
voci meæ, cum clamávero
ad te.

Dirigátur orátiō mea sicut
incésum in conspéctu tuo:
* elevatio mánuum meárum
sacrificium vespertínum.

Pone Dómine custódiam
ori meo: * et óstium cir-
cumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum
in verba malitiæ, * ad ex-
cusáandas excusatíones in
peccátis.

Cum homínibus operán-
tibus iniquitátem: * et non
me.

communicábo cum éléctis
eórum.

Corrípiet me justus in
misericórdia, et increpábit
me: * óleum autem pecca-
tóris non impínguet caput
meum.

Quóniam adhuc et orátiō
mea in beneplácitis eórum:
* absórpti sunt juncti pe-
træ júdices eórum.

Aúdient verba mea quó-
niā potuérunt: * sicut
crassítudo terræ erúpta est
super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra
secus inférnum: * quia ad
te Dómine, Dómine óculi
mei: in te sperávi, non aú-
feras ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem
statuérunt mihi: * et a
scándalis operántium ini-
quitátem.

Cadent in retiáculo ejus
peccatóres: * singuláriter
sum ego donec tránseam.

Ant. Custódi me a láqueo,
quem statuérunt mihi, et a
scándalis operántium ini-
quitátem.

Ant. Considerábam ad
déxteram, et vidébam: et
non erat qui cognósiceret
me.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratióne meam, * et tribulatióne meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pótio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióne meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequénti- bus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confitén- dum nómini tuo: * me ex- spéctant justi, donec retrí- buas mihi.

Ant. Considerábam ad déxteram, et vidébam: et non erat qui cognósceret me.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sen- tite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit for- mam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Moeréntes oculi, spárgite lácrimas; Et luctu résonent íntima córdium, Illás refero Númini ab ímpiis Poenas et fera vúlnera.

Accincta heu! gládiis turba satéllitum Arréptum Dóminum fústi- bus ímpetit; Nunc cædit cólaphis, nunc quatit hórridis Divínum caput íctibus.

Haud finis scéleri, trádi- tur ímprobo Christus carnífici: nec mo- ra, bárbarus

In Regem súperum non ti- met ímpio Ausu vértere déxteram.

Audíte, o pópuli; Numen amáibile, Manánte ex húmeris úndi- que sanguine, Lictoris rábidi sústinet ím- petum, Et vocem premit innocens.

Quis non illácrimet? Jam nova cóndidit Torménta indómitæ Gentis iníquitas: Infígit cérebro; proh do- lor! éfferis Sertum véribus áspерum.

Heu crimen! tráhitur, fú- nibus ímprobis Funésti Dóminus supplíci ad locum:

Illic oppétiit fúnere spíri- tum Patri restituens suo.

Passo pro míseris tam fera vúlnera In terris résonet débita glória,

Sacrúmque assídue nomen in æthera

Humánum genus éfferat. Amen.

V. Oblátus est, quia ipse vóluit. **R.** Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Magnif. Ant. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno gé- neri, ad imitándum humiliatíssimum exéplum, Salvatórem nostrum carnem sú- mere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut sicut solémnam Commemoratióne Passiónis ejus celebrámus, ita et patiéntiæ ipsíus habére docu- ménta, et resurrectiōnis consórta mereámur. Per eúndem Dóminum.

Ad Complet. et per Horas diei, in fine Hymnorū dicitur:

Sit laus Patri, ac Paráclito, Natóque Patris único, Nostræ dedit qui pródigus Prétium salútis sanguinem. Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem Crucifixum * Venite, adorémus.

Ps. Venite, exsultemus. 11.

Hymnus.

A spicē, infāmi Deus ipse ligno
Pendet, effuso mādidus
cruōre:
Aspice, immīti manus alma
clavo
Fīnditur alte.

Hunc, velut pravi scéléris ministrum,
Inter indignos médium la-
trónes
Cerne: crudélis fuit ista
gentis
Dira volūntas.

Pallet, heu! vultus; caput
ecce lassum
Fléctitur: clausis óculis,
Redémptor
Spíritum sacro, méritis
onústum,
Fundit ab ore.

O cor: aës durum súperas
geméndo,
Ni scelus tergas; tua culpa
Christum
Stípiti affixit: tua culpa
morti
Súbdidit atræ.

Sit Deo aetérnum decus
omne in ævum
Qui pius nostri géneris
Redémptor,
Críminis labem míseris nō
céntem
Ságuine tersit. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Astitérunt reges
terræ, et príncipes con-
venérunt in unum, advérsus
Dóminum, et advérsus
Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt
Gentes, * et pô-
puli meditati sunt
inánia?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt
in unum, * advérsus Dó-
minum, et advérsus Chri-
stum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum: * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, ir-
ridébit eos: * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum rex ab eo super Sion

montem sanctum ejus, *
prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: *
Filius meus es tu, ego hō-
die géni te.

Póstula a me, et dabo
tibi Gentes hæreditatēm
tuam, * et possessiónen
tuam térmilos terræ.

Reges eos in virga fér-
rea, * et tamquam vas
figuli confrínges eos.

Et nunc reges intellí-
gite: * erudímini qui ju-
dicatis terram.

Servíte Dómino in timó-
re: * et exsultáte ei cum
tremóre.

Apprehéndite disciplí-
nam, nequando irascátur
Dóminus, * et pereátis de
via justa.

Cum exárserit in brevi
ira ejus, * beáti omnes,
qui confidunt in eo.

Ant. Astitérunt reges
terræ, et príncipes con-
venérunt in unum, advérsus
Dóminum, et advérsus
Christum ejus.

Ant. Multiplicáti sunt qui
tríbulant me, multi insúrgunt
advérsus me.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti
sunt qui tríbulant me?

* multi insúrgunt advér-
sus me.

Multi dicunt ánime meæ:
* Non est salus ipsi in Deo
ejus.

Tu autem Dómine suscé-
ptor meus es, * glória mea,
et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * et exaudívit me
de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus
sum: * et exsurréxi, quia
Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pôpuli
circumdántis me: * exsúr-
ge Dómine, salvum me fac
Deus meus.

Quóniam tu percussísti
omnes adversantes mihi
sine causa: * dentes pec-
catórum contrívisti.

Dómini est salus: * et su-
per pôpulum tuum bene-
dictio tua.

Ant. Multiplicáti sunt qui
tríbulant me, multi insúrgunt
advérsus me.

Ant. Divisérunt sibi vesti-
ménta mea, et super vestem
meam misérunt sortem.

Psalmus 21.

Deus Deus meus respice
in me: quare me dere-
liquisti? * longe a salute
mea verba delictorum meo-
rum.

Deus meus clamabo per
diem, et non exaudies: *
et nocte, et non ad insi-
pientiam mihi.

Tu autem in sancto ha-
bitas, * laus Israël.

In te speraverunt patres
nostris: * speraverunt, et
liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et sal-
vi facti sunt: * in te spera-
verunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et
non homo: * opprobrium
hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deri-
serunt me: * locuti sunt
labiis, et moverunt caput.

Speravit in Dómino, erí-
piat eum: * salvum faciat
eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui ex-
traxisti me de ventre: *
spes mea ab ubéribus ma-
tris meae. In te projectus
sum ex útero:

De ventre matris meae
Deus meus es tu, * ne
discésseris a me:

Quóniam tribulatio pró-
xima est: * quóniam nōn
est qui adjuvet.

Circumdedérunt me ví-
tuli multi: * tauri pingues
obsedérunt me.

Aperiérunt super me os
suum, * sicut leo rápiens
et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum:
* et dispérsa sunt ómnia
ossa mea.

Factum est cor meum
tamquam cera liquescens
* in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa vir-
tus mea, et lingua mea
adhæsit faúcibus meis: *
et in púlverem mortis de-
duxisti me.

Quóniam circumdedérunt
me canes multi: * concílium
malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et
pedes meos: * dinumera-
vérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt
et inspexerunt me: * divi-
sérunt sibi vestimenta mea,
et super vestem meam mi-
sérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne
elongáveris auxílium tuum
a me: * ad defensiónem
meam cónspicere.

Erue a frámea, Deus, áni-
mam meam: * et de manu
canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: *
et a cónribus unicórniū
humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frá-
tribus meis: * in médio
ecclésiae laudábo te.

Qui timétis Dñm, laudáte
eum: * univérsū semen
Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen
Israël: * quóniam non spre-
vit, neque despéxit depre-
catiōnem paúperis:

Nec avértit fáciem suam
a me: * et cum clamárem
ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ec-
clésia magna: * vota mea
reddam in conspéctu ti-
mémentium eum.

Edent paúperes, et satu-
rabúntur: et laudábunt Dó-
minum qui requírunt eum:
* vivent corda eórum in
sæculum sæculi.

Reminiscéntur et conver-
téntur ad Dóminum * uni-
vérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspé-
ctu ejus * univérsæ famí-
liæ géntium.

Quóniam Dómini est re-

gnūm: * et ipse dominá-
bitur géntium.

Manducavérunt et adora-
vérunt omnes pingues ter-
ræ: * in conspéctu ejus
cadent omnes qui descén-
dunt in terram.

Et ánima mea illi vivet:
* et semen meum sérviet
ipsi.

Anuntiábitur Dómino ge-
nerátio ventúra: * et
annuntiábunt celi justí-
tiā ejus pópulo qui na-
scétur, quem fecit Dó-
minus.

Ant. Divisérunt sibi ve-
stiménta mea, et super
vestem meam misérunt
sortem.

V. Oblátus est, quia ipse
vóluit. **R.** Et livore ejus
sanati sumus.

De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Romáños.

Lectio i. Cap. 5. et 6.

Goméndat caritátem
suam Deus in no-
bis: quóniam cum
adhuc peccatóres essémus,
secúndum tempus Christus
pro nobis mórtuus est:
multo ígitur magis nunc
justificáti in sanguine ip-

síus, salvi érimus ab ira per ipsum. Si enim, cum inimici essémus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus, multo magis reconciliati salvi érimus in vita ipsius. Non solum autem: sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliationem accépimus. Si enim, unius delicto, mors regnávit per unum: multo magis abundántiam gratiæ, et donatiónis, et justitiæ accipiéntes, in vita regnábunt per unum Iesum Christum.

R. Vínea mea électa, ego te plantávi, dicit Dóminus, et tu facta es mihi nimis amára; * Quia parásti Crucem Salvatóri tuo. ¶ Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contrastávi te? respónde mihi. Quia.

Lectio ii.

Igitur sicut per unius delictum in omnes hómines in condemnationem: sic et per unius justitiam, in omnes hómines in justificationem vitae. Sicut enim per inobedientiam unius

hóminis peccatóres constituti sunt multi: ita et per unius obeditiōnem justi constituéntur multi. Lex autem subintrávit, ut abundáret delictum. Ubi autem abundávit delictum, superabundávit grátia: ut sicut regnávit peccátum in mortem, ita et grátia regnet per justitiam in vitam aeternam, per Iesum Christum Dóminum nostrum.

R. Ego edúxi te de Ægypto, demérso Pharaóne in Mare rubrum, et ante te præví in colúmna nubis: * Et tu me tradidísti Princípibus Sacerdótum, et me duxísti ad prætórium Piláti. ¶ Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contrastávi te? respónde mihi. Et tu.

Lectio iii.

Quid ergo dicémus? Per manébimus in peccáto, ut grátia abfündet? Absit. Qui enim mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignoráatis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizáti sumus? Consepultí

enim sumus cum illo per baptísmum in mortem: ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul et resurrectiōnis érimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est a peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo.

R. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primo-génitis suis; * Et tu me flagellátum tradidísti; * Qui tamquam Agnus coram tondénte se obmútui, et non apérui os meum. ¶ Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contrastávi te? respónde mihi: Et tu me. Glória Patri. Qui.

In II. Nocturno.

Ant. Inimici mei dixérunt mala mihi: quando moriéatur, et peribit nomen ejus?

Psalmus 40.

B eatus qui intellégit super egénum, et paúperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficit eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine misere mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi. Inimici mei dixérunt mala mihi: * Quando moriéatur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vi-déret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idíspum.

Advérsum me susurrá-bant omnes inimici mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum consti-tuérent advérsum me: * Numquid qui dormit non adjicet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióne.

Tu autem Dómine miserere mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter inno-centiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedictus Dóminus Deus Israël a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Ant. Inimíci mei dixérunt mala mihi: quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Ant. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo sal-vum me fac: * et in virtute tua júdica me.

Deus exaudi oratióne meam: * aúribus pércepe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt adversum me, et

fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua disperde illos.

Voluntarie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícios meos de-spexit óculus meus.

Ant. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Ant. Conculcavérunt me inimíci mei tota die: adversum me omnes cogitationes eórum in malum.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes adversum me.

Ab altitudine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exse-crabántur: * adversum me omnes cogitationes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pöpulos confrínges.

Deus, vitam meam annun-tiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invo-cávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo ser-mónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, lauda-tiones tibi.

Quóniam eripuísti áni-

mam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Conculcavérunt me inimíci mei tota die: adversum me omnes cogitationes eórum in malum.

V. Próprio Filio suo non pepércit Deus. **R.** Sed pro nobis ómnibus trádi-dit illum.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

De Pass. 153.

Lectio iv.

Admonet nos, Fratres caríssimi, ad sole-mnitátem Domíni-cæ Passiónis dies ipse, in quo eam nec muta eleménta tacuérunt. Célébret eam lux fidei linguis hó-minum, quam conclamavérunt étiam siléntia tenebrárum. Hódie Dóminus noster in statéra Crucis prétium no-stræ salútis appéndit, et una morte universum mundum, sicut ómnium cónditio, ita ómnium reparátor absolvit. Indubitanter enim credámus, quod totum mundum redémit, qui plus dedit quam totus mundus

valéret. Méritum enim redemptae mercédis dígnitas insígnis prétií supergréssa est. Inter redémptum et rediméntem dispensátio fuit, compensátio non fuit. Qui ergo non habébat pecáta propria, digne delévit aliéna. Solus hic pia víctima pro ómnibus cécidit, ut omnes leváret; et quia débitum solus non hábuit, recte foenus misericórdiæ pro debitóribus erogávit.

R. Ego propter te Chananæórum reges percússi; et dedi tibi sceptrum regále; * Et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam, et percussísti arúndine caput meum. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **E**t tu dedísti.

Lectio v.

Perpénde inter hæc qui talem pro nobis dedit pecúniam, qualem a nobis sit exactírus usúram. In hac itaque die fides prophéticæ annuntiatiónis impleta est ita dicéntis: Corpus meum dedi percutiéntibus: et genas meas vel-léntibus, fáciem meam non

avérta a fœditáte sputórum. Suscépit mala nostra, ut tribúeret bona sua. Hinc intelligámus, quantum hóminem diligere dignátus sit ante culpam, quem sic díligit post ruínam. Agnóscé, homo, quantum váleas, et quantum débeas: et dum tantam redemptiōnis tuæ pérspicis dignitátem, ipse tibi indícito peccándi pudórem. Ecce pro ímpio píetas flagellátur, pro stulto sapiéntia illúditur, pro mendáce véritas necátur, damnátur justitia pro iníquo, misericórdia afficitur pro crudeli, pro mísero replétur sincéritas acéto, inebriátur felle dulcédo, addícitur innocéntia pro reo, móritur vita pro mórtuo.

R. Ego duxi te per désertum quadragínta annis, et manna cibávi te; * Et tu me cecidísti álapis et flagéllis. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **E**t tu.

Lectio vi.

Expávit scelus hóminum natúra rerum, et quem

creatúra rebéllis non agnoscit, eum mundi Dóminum tremens terra testátur, et cœli Regem sol fúgiens confitétur. Chlámyde cocínea indúitur, quia sanguine Mártirum suórum Ecclésiæ corpus ornátur.

Coróna spínea cápiti ejus impónitur, quia púncio peccatórum nostrórum, quorum remissióne Redemptoris glória struítur, áridis tríbulis comparátur. Studeámus nunc e divérso, ut membrórum vita cápitis sit coróna. Quod vero sitire se in cruce pósitus dicit, fidem incrédulæ gentis concupíscit; sed e contra acétum malitiæ pórri-gunt, quia vinum sapiéntiæ quod a Deo accéperant, peccando corrúperant. Ve-lum templi scínditur, quia Synagóga honore nudátur, observátio antíqua dissól-vitur, Ecclésiæ únitas præ-monstrátur. Monuménta aperiúntur, quia mortis jura jure superántur.

R. Ego exaltávi te magna virtute: * Et tu me sus-pendísti in patíbulo crucis, * In qua expándi manus

meas ad pópulum non cre-déntem et contradicéntem.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi: **E**t tu me. Glória Patri. In qua.

In III. Nocturno.

Ant. Filii hóminum den-tes eórum arma et sagíttae, et lingua eórum gládius acútus.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei: * quóniam in te consídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altís-simum: * Deum qui bene-fécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in opprórium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ániam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fili hóminum dentes eórum arma et sagíttae: * et lingua eórum gládius acútus.